

Motion till riksdagen

1989/90:Sk116

av Hadar Cars och Jan-Erik Wikström (båda fp)

med anledning av prop.1989/90:111

Reformerad mervärdeskatt m.m.

Cirkus ska uppskattas – inte skattas upp!

Scenisk dramatik – från Shakespeare till Bergman och Fellini – vad är det om inte förmågan att stegra publikens förväntningar, att blanda skämt och allvar, det gracila med det burleska, andlös spänning med förlösande flabb?

Samma kvaliteter finner vi i all cirkus värd namnet. Cirkusen är en konstform med lång tradition. I sin europeiska variant har den rötter i antiken men den har också tusenårig historia i Kina och andra delar av Asien. Den är tidlös på samma sätt som teater, bildkonst och musik men har också samma förmåga som dessa konstformer att utvecklas och förnyas. Något cirkusdamm har aldrig fått lägga sig till rätta i manegen!

Cirkusen är en internationell konstart som utan att översättas kan njutas av människor med skilda språk och värderingar. Den har också sällsynt förmåga att sammanföra generationer kring gemensamma, positiva och minnesvärda upplevelser.

Denna fina konstart, som i Sverige har både stark folklig förankring och framstående företrädare, förtjänar allas vår uppskattning. Men den bör vi inte visa genom att skatta upp den särskilt högt.

I proposition 1989/90:111 föreslås mervärdeskatt på cirkusbiljetter. Genom att på den punkten avvisa förslaget kan vi i riksdagen själva visa oss på styva linan.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att undantaget från mervärdeskatteplikt enligt förslaget till lag om mervärdeskatt 8 § 5, anvisningarnas punkt 7 d, utvidgas till att omfatta förutom biograf-, opera-, balett- och därmed jämförbara föreställningar även cirkusverksamhet.

Stockholm den 2 maj 1990

Hadar Cars (fp)

Jan-Erik Wikström (fp)